

पातञ्जलं, स्त्री, (पतञ्जलिना खनामविश्रुतमह-
र्षिणा प्रणीतं प्रोक्तं वा इति अण् ।) पतञ्जलि-
सुनिप्रणीतपादचतुष्टयात्मकयोगकाण्डनिरूपक-
दर्शनशास्त्रविशेषः ॥ तत्र प्रथमे पादे अथ
योगानुशासनमिति योगशास्त्रारम्भे प्रतिज्ञां
विधाय योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इत्यादिना योग-
लक्षणमभिधाय समाधिं सप्रपञ्चं निरदिच्छद्ग-
वान् पतञ्जलिः ॥ १ ॥ द्वितीये तपःस्वाध्याये-
श्चरप्रविवधानानि क्रियायोग इत्यादिना युक्तित-
चित्तस्य क्रियायोगं धर्मादीनि पञ्च बहिरङ्गानि
साधनानि ॥ २ ॥ तृतीये देशबन्धश्चित्तस्य धार-
णेत्यादिना धारणाध्यानसमाधिचयमन्तरङ्गं
संयमंपदवाच्यं तन्नावान्तरपक्षं विभूतिजातम् ॥ ३ ॥
चतुर्थे जन्मौषधिमन्त्रतपःसमाधिजाः सिद्धय
इत्यादिना सिद्धिप्रपञ्चनपुरःसरं परमं प्रयो-
जनं कैवल्यम् ॥ ४ ॥ प्रधानादीनि पञ्चविंशति-
तत्त्वानि साङ्गोक्ताण्येवात्रापि । षड्विंशसु
परमेश्वरीशुद्धिकः । इति सर्वदृशसंयमः ॥
पातनं, स्त्री, (पत + चिच् + भावे ल्युट् ।) अधो
नयनम् । यथा “ऊर्ध्वसिक्त्यं कृपातनादिभौ
रसस्य नागविधौ शुद्धिरक्ता ॥” इति रत्नावली ॥
पाता, [च] चि, (पाति रचतीति । पा
रचये + ङच् ।) रचिता । यथा,—
“संहारकर्तुः संहर्षा पातुः पाता परातपरः ।
समाश्रयायं संहर्षा नात्वा तेन हरः स्रुतः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ६ अध्यायः ॥
गन्धपत्रः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ वायु इति
भाषा ॥
पातालं, स्त्री, (पतन्त्यसिन्नु दुष्क्रियावन्त इति ।
पत + “पतिचञ्चिभ्यामालम् ।” उर्णा । १ ।
१२६ । इति आलम् । पादस्य तले वर्तते
इति एषोदरात् साधुः (रिचके ।) विवरम् ।
वङ्गवानलः । इति मेदिनी ॥ समाश्रयतुर्गस्थानम् ।
यथा,—
“पातालं हिवुकचेव सुदृढम्बन्धुपथकम् ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
खनामखातसुवनविशेषः । तत्पर्यायः । अधो-
भुवनम् २ बलिस्वप्न ३ रसातलम् ४ नागलोकः
५ । इत्यमरः । अधः ६ उरगस्थानम् ७ ॥ * ॥
सप्रपाताकानि यथा,—
“अतलं नितलञ्चैव वितलञ्च गर्भस्तलम् ।
तलं सुतलपाताले पातालानि तु सप्त वै ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥
शेष उवाच ।
“कथयामि महाभाग । पातालस्य विनिर्णयम् ।
क्रमादेव निबोधितुं सावधानो द्विजर्षभ ! ॥
पातालानि च सप्तैव सुनयः संप्रचक्षते ।
अतल वितलञ्चैव सुतलञ्च तलातलम् ॥
महातलञ्च विख्यातं ततो न्येवं रसातलम् ।
ततः पातालमित्येवं सप्त पातालसंज्ञकाः ॥
एते खर्गाधिकसुखा विलसर्गाः प्रकीर्तिताः ।
सम्बुधवन्नोदानविहारारोडुचलराः ॥

या च सा मेदिनी ब्रह्मन् । धत्ते स्थावरजङ्गमान् ।
अधस्तस्या यदतलं योजनानुततो द्विज ! ॥
मयपुत्रो महामायो वसत्यत्र महासुरः ।
येन सृष्टाः पुरा माया षडूर्ध्वनवतिः किल ॥ १ ॥
तदधो वितलं नाम योजनानां ततोऽयुते ।
हरो विहरते तत्र भगवान् हाटकेश्वरः ॥
सुपार्श्वदैर्भूतगर्भैर्वाभ्या च सह प्रभुः ।
प्रवृत्ता च सरित् तत्र हाटकौ नाम विसृता ॥ २ ॥
अधः सुतलमित्येतत् योजनानां ततोऽयुते ।
तन्नोदारश्चवाः पुण्यशोको वैरोचनिर्बलः ॥ ३ ॥
तलातलं ततोऽधस्तात् सुतलाद्योजनानुतते ।
मयो नाम दानवेन्द्रश्चिपुराधिपतिर्भवान् ।
निवसत्यत्र सुचिरं मायानां परमाश्रयः ॥ ४ ॥
महातले ततोऽधस्ताद्योजनानामुतते ।
सर्पाणां काद्रवेयाणां गणः क्रोधवशात्प्रयः ॥
गरुडात् सर्वदा भीतः सकटुम्बः सुहृदृष्टः ।
निवसत्यनभिज्ञातः पश्चिराजेन गरुडः ॥ ५ ॥
रसातले ततोऽधस्ताद्योजनानामुतते ।
निवसन्ति दानवाश्च शक्राज्ञीता निरन्तरम् ॥ ६ ॥
पाताले तु ततोऽधस्ताद्योजनानां द्विजायुते ।
नागलोकेश्वराः शूरा निवसन्ति महाबलाः ॥ ७ ॥
इति पादो पातालखण्डे १ । २ । ३ अध्यायाः ॥ *
अपि च अग्निपुराणे ।
“अतलं सुतलञ्चैव वितलञ्च गर्भस्तलम् ।
महातलं रसातलं पातालं सप्तमं स्रुतम् ॥
रक्तभौमं शिलाभौमं पातालं नीलगन्तिकम् ।
रक्तपीतश्चेतकण्ठभौमानि च भवन्त्यपि ॥
पातालानाञ्च सप्तानां लोकानाञ्च यदन्तरम् ।
सुचिरं तानि कथ्यन्ते सुवनानि चतुर्दश ॥
अष्टाविंशतिविख्यातास्ततो नरककोटयः ।
नरकाणामधस्तात्तु धूमः कालामिसम्भवः ॥
तस्याधस्तादनन्ताख्यो रुद्रः सर्वमयो महान् ।
तदधो धूमैकक्रान्तु येनेदं धार्यते जगत् ॥” * ॥
अथ च ।
“दृशसाहसमेकैकं पातालं सुनिवसतम् ।
अतलं वितलञ्चैव नितलञ्च गर्भस्तलम् ॥
महाख्यं सुतलञ्चायं पातालञ्चापि सप्तमम् ।
कृष्णाशुक्लाख्यापीताशुकराशैलकाचनाः ॥
भूमयो यत्र मैत्रेय ! वरप्रासादशोभिताः ।
तेषु दानवदैतयजातयः श्रतसंघशः ॥
निवसन्ति महाभागा अहयश्च महासुने ! ।
खर्गाकादपि रम्याणि पातालानीति नारदः ॥
दिवाकरैरस्यो यत्र प्रभां तन्वन्ति नातपम् ।
शशिनञ्च न शीताय निशि शीताय केवलम् ॥
पातालानामधस्तात्ते विष्णोर्यां तामसौ तदुः ।
शेषाख्या यद्गुणान् वक्तुं न शक्ता देवदानवाः ॥
योजनन्तः पश्यते सिद्धिर्देवदेवविपूजितः ।
यस्यैषा सकला पृथ्वी पञ्चामिषिखाख्या ।
आस्ते कुसुममालेव कस्तुरीर्यं वदन्ति ॥
यदा विजृम्भतेऽनन्तो मदाधूर्ध्वितलोचनः ।
तदा चलति भूरेवा साद्रितोयाविकानना ॥”
इति विष्णुपुराणे । २ । ५ । अध्यायः ॥

पातालः, पुं, (पतति चारणाद्यर्थे पारदादिकं
यत्र । पत + आलम् ।) औषधपाकार्थयन्त्र-
विशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ तत्प्रकारो
यथा, वैद्यके ।
“ऊर्ध्वमापस्तले वर्द्धमर्थे तु रससंयमः ।
पातालयन्त्रमेतद् द्विधोऽप्येतत् छतकादिकम् ॥”
पातालगरुडी, स्त्री, (पातालाख्या गरुडी ।) लता-
विशेषः । केउडा इति हिन्दीभाषा ॥ तत्-
पर्यायः । वत्सदानो २ सोमवल्ली तित्ताङ्गा ४
मेचकाभिधा ५ तार्क्षी ६ सौयर्णी ७ गरुडी-
दौर्घकाण्डा ८ टङ्काण्डा १० महाबला ११
दौर्घवल्ली १२ टङ्गलता १३ । अस्या गुणाः ।
मधुरत्वम् । पित्तदाहाम्रदोषविघ्नोपनाशि-
त्वम् । वृष्यत्वम् । सन्तर्पणत्वम् । रूष्यत्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
अपि च ।
“हिलिहिलो महामूलः पातालगरुडाङ्गयः ।
हिलिहिलः परं वृष्यः कफघ्नः पवनापहः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
पातालनिलयः, पुं, (पाताले पातालं वा निलयो
यस्य ।) दैत्यः । इति हलायुधः ॥ सर्पः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
पातालौकाः, [स्] पुं, (पातालमोकः स्थान-
मस्येति ।) दैत्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ पाताल-
वासिनि, त्रि ॥
पातिः, पुं, (पाति रचतीति । पा + “पातेरतिः ।”
उर्णा । ५ । ५ । इति अतिप्रत्ययः ।) प्रभुः ।
खामी । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुखादित्तिः ॥
पातिकः, पुं, (पातः पतनं ण्ये निमज्जन्मोक्त्वन-
मेवास्थस्येति । पात + टन् ।) शिशुमारः । इति
शब्दमाला ॥
पातिलौ, स्त्री, (पातिः सप्यातिः पक्षिभूयं लीयते-
ऽत्र । ली + ङः । डीष् च ।) वायुरा । (पातिः
खामी लीयतेऽस्याम् ।) नारी । ऋतुपात्र-
भेदः । इति मेदिनी ॥ पातिल् इति भाषा ॥
पातुकः, त्रि, (पत + “लघपतपदस्येति ।” ३ ।
२ । १५४ । इति उक्त् ।) पतयातुः । पतन-
शीलः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । १२ ।
६१ । ४२ ।
“यसो राजा धार्मिकाणां मान्यातः परमेश्वरः ।
संयच्छन् भवति प्राणानसंयच्छन् पातुकः ॥”)
प्रपाते जलवृत्तिनि च पुं । इति मेदिनी ॥
पात्रः, त्रि, (नानागुणालङ्कृतो जनः ।
“अपात्रः पात्रतां याति यत्र पात्रो न विद्यते ॥”
इत्युणादित्तिः कडुज्ज्वलदत्तः ॥
तथा च महाभारते । १३ । ६६ । २२ ।
“शुभे पात्रे ये गुणा गोप्रदाने
तावान् दोषो ब्राह्मण्यपहारे ॥”)
पाघतोऽप्रत्ययनिष्पन्नत्वादेककारवानयम् ॥
पात्रं, स्त्री, पाति रचति क्रियामाधेयं वा । पिब-
न्त्यनेनेति वा । या रचये पा याने वा + “सर्व-
धातुभ्यः ङ्” उर्णा ३ । १५८ । इति ङ् ।)